

Arrest

nr. 285 734 van 6 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 16 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 12 mei 2019 België binnen met een fotokopie van een identiteitskaart en verzoekt op 6 september 2019 om internationale bescherming. Op 16 september 2022 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoekster aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. *Feitenrelaas*

U verklaart Angolees staatsburger te zijn. U bent geboren op (...) 1983 en afkomstig van Damba in de provincie Uíge in Angola. U behoort tot de etnische groep Bakongo en u verklaart tot aan uw vertrek uit Angola op 12 mei 2019 altijd in Angola te hebben gewoond. Tot uw tiende levensjaar groeide u op bij uw moeder, daarna verhuisde u binnen dezelfde woonplaats Damba naar het huis van uw vader, waar u tot uw 35e levensjaar vervolgens bleef wonen. U gaat vanaf uw 7e jaar naar school en wanneer u een jonge tiener bent, begint u een relatie met uw buurmeisje P. (...). Deze relatie met P. (...) ontwikkelt zich tot een amoureuze relatie. U praat echter met niemand over uw seksuele oriëntatie. Later ontmoet u ook G. (...), een handelaarster die Damba regelmatig bezoekt om inkopen te doen en met wie u eveneens een relatie aan gaat. In 2018 verhuist u voor een jaar naar de wijk Mabor in Luanda, om bij uw oom van vaderskant te gaan wonen. Daar wordt er door de kinderen van uw oom verwacht dat u al het huishoudelijk werk doet. U zit dit niet zitten en u verhuist na ongeveer een jaar terug naar Damba, waar u weer bij uw familie van vaders kant gaat wonen. Op een dag ontdekt een buurvrouw dat u seksuele betrekkingen heeft met P. (...) en deze buurvrouw vertelt aan iedereen wat zij heeft gezien. Vanaf dat moment wordt u gepest door de buurtbewoners, bekeken ze u scheef en hadden ze u minder graag. U bent daarnaast ook slachtoffer van agressie doordat het in uw buurt bekend werd dat u een lesbienne bent. Zo gooiden buurtbewoners stokken, stenen en water naar u en bent u een keer dermate hard geduwd geweest dat u medische verzorging nodig had. U bespreekt uw problemen met G. (...) en zij stelt u voor uit Damba te vertrekken. U verhuist met G. (...) naar de deelgemeente Viana in Luanda en woont daar korte tijd met haar en nog twee andere vrouwen samen. Na een maand waarin G. (...) voor u de nodige reisdocumenten verzorgt, reist u op 12 mei 2019 samen met haar per vliegtuig naar Europa. Eenmaal aangekomen in België neemt G. (...) u mee naar een woning op een onbekende plaats in het Vlaamstalige deel van België en daar verblijft u samen met haar gedurende 4 maanden. G. (...) zorgt voor u, maar verhindert eveneens dat u de woning verlaat. Op een dag zegt G. (...) u dat zij verder gaat reizen en dat u niet langer in de woning bij haar kan verblijven. Ze brengt u op 06 september 2019 naar het Klein Kasteeltje waar u diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming indient bij de Dienst Vreemdelingen Zaken te Brussel.

U legt geen documenten voor ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet worden vastgesteld dat uzelf géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal in eerste instantie evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg kan in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 van de Vreemdelingenwet.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u aangetekend werden verstuurd op 05 augustus 2022. Het CGVS mocht geen opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud van u ontvangen, waardoor de conclusie werd getrokken dat u akkoord gaat met de inhoud van deze zoals opgesteld door de protection officer.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er namelijk niet van overtuigd dat u lesbisch bent, noch dat u vervolgd zou worden door familieleden van uw ex-partner of andere actoren in de Angolese maatschappij. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoekster die beweert lesbisch te zijn, verwachten dat zij overtuigend is met betrekking tot haar ervaringen en haar parcours in verband met haar seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. U slaagt er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door uw geschetste context te objectiveren.

Zo mag van u, die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van uw seksuele oriëntatie, eveneens een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas worden verwacht, waar u echter óók geenszins in slaagt. Zoals supra vermeld verklaart u dat u Angola heeft verlaten omdat u vreest vervolgd te worden door de vader van P. (...), de vrouw met wie u gedurende ruim 20 jaar een amoureuze en seksuele relatie zou hebben onderhouden.

Er kunnen echter meerdere ernstige bedenkingen gemaakt worden over de relatie met P. (...) en de daarmee samenhangende vervolging door haar vader en er worden door het CGVS grote vraagtekens geplaatst bij de door u verklaarde vervolgingsfeiten.

Deze vervolgingsfeiten en de daarbij horende vrees zijn namelijk, zoals verder uiteen gezet zal worden, weinig geloofwaardig, daar u tegenstrijdige verklaringen aflegt over wie of wat u nu precies vreest én u, evenwel bijkomstig, vrijwel niets kan vertellen over de persoon die u vreest noch over de personen met wie u een relatie zou hebben gehad.

Ten eerste legt u tegenstrijdige verklaringen af over wie u in Angola vreest. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op 16 november 2021 op het CGVS verklaart u wat uw vrees bij terugkeer betreft dat u enkel de vader van P. (...) vreest. U zegt zo terugkeer te vrezen vanwege: "Ik ben nog steeds bang, want ik weet niet wat er in de vader van P. (...) omgaat en wat hij van mij denkt." (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.16). Wanneer de protection officer doorvraagt en vraagt of u nog een andere vrees heeft, of nog andere mensen vreest, antwoordt u ontkennend en zegt u dat het "enkel en alleen" de vader van P. (...) is die u vreest en dat u vreest wat hij gezegd heeft (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.16). Ook op DVZ verklaarde u dat uw probleem "enkel de vader van P. (...) is en verder niets" (Vragenlijst CGVS dd. 20.02.2020, vraag 8).

Op het einde van het eerste interview bevestigt u nogmaals dat het enkel wat u die dag heeft verteld, te weten de vervolging door de vader van P. (...), is en dat er niets of niemand anders is dat u vreest (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.30). De vader van P. (...) zou u bedreigd hebben en gezegd u te zullen doden. Ook zei hij dat hij u in de gaten zou houden (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 06.11.2021, p.22, p.27). Bovendien zou er kort nadat de vader van P. (...) erachter was gekomen dat jullie een relatie hadden, een incident zijn geweest op het platteland van Damba met familieleden van P. (...). Deze familieleden zouden koud water over u hebben gegooid en daarna zouden zij zijn weggerend (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.28, p.31). Dit alles zou zijn gebeurd eind 2018, oftewel in de periode nadat u terug gekeerd was naar Damba en u de relatie met P. (...) had hervat als ook ná het jaar dat u in de wijk Mabor in Luanda had doorgebracht (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.9, p.21, p.27, p.31). Ook op DVZ plaatste u het begin van uw problemen op het moment wanneer de vader van P. (...) ontdekte dat u een relatie met zijn dochter had. Dit gebeurde volgens u "tegen het einde van 2018" (Vragenlijst CGVS dd. 20.02.2020, vraag 5).

Tijdens het tweede onderhoud op 17 februari 2022 laat u het na de bedreigingen die zouden zijn geuit door de vader van P. (...) te vermelden. Pas wanneer de protection officer u op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud eraan herinnert dat u reeds had verteld over de vervolging door de vader van P. (...), noemt u de vader van P. (...). U noemt hem evenwel dan niet meer als uw agressor. U weet dan merkwaardig genoeg zelfs niet eens meer of de vader van P. (...) familieleden naar u toegestuurd had en u noemt de doodsb bedreigingen zelfs geheel niet (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.27). U zegt dat de vader van P. (...) enkel "niet van u hield" en u wist dit doordat hij u telkens wegstuurde wanneer hij u samen met zijn dochter P. (...) zag (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.27). U kan zich tijdens het tweede persoonlijk onderhoud eveneens niet eens meer herinneren wanneer de laatste keer was dat u contact met de vader van P. (...) had (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.28).

Ook het specifieke incident, dat u verteld had tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat u door familieleden van P. (...) water over u heen gegooid had gekregen, kan u zich niet herinneren. De protection officer diende u maar liefst 7 keer te vragen naar iets wat u amper 3 maanden daarvoor zélf had aangehaald als een vervolgingsfeit. Na de eerste keer antwoordt u "Ze hebben geen water gegooid. Ik begrijp het niet zo goed wat u mij nu vraagt.". De protection officer herhaalt vervolgens wat u 3 maanden eerder had verteld en vraagt u of u er meer over kan vertellen. U antwoordt: "Nee, dat is niet gebeurd, ik heb geen water over mij heen gekregen. Dat ging over mijn moeder.". De protection officer vraagt u dan of het incident waarbij u water over u heen gegooid kreeg dan nooit met u gebeurd is, waarop u eerst geen antwoord geeft. De protection officer insisteert, herhaalt haar vraag en dan ontwijkt u de vraag door

te antwoorden: "Daar komt niet zo snel water uit de kraan, je moet daar water gaan halen uit de put met een emmer.". De protection officer insisteert dan vervolgens opnieuw en vraagt u met klem te antwoorden, waarna u opeens dan toch water over u heen gegooid heeft gekregen, maar zonder meer details te geven spreekt u dan opeens over andere, nog niet eerder genoemde incidenten (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.24). Niet veel later ontkent u opeens weer dat er water op u gegooid zou zijn (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.25).

Wél noemt u dan opeens dat u "verschillende keren" zou zijn aangevallen door mensen uit de wijk waar u woonde. Bij één van die aanvallen zouden ze u geduwd hebben, waardoor u ongelukkig ten val kwam en medische verzorging nodig had. Het was dankzij de tussenkomst van de politie dat u tot bij de medische post bent geraakt en het was telkens ook door de politie die in de wijk rondliep dat mensen stopten met u lastig te vallen (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.26, p.27). Deze pesterijen zouden hebben plaatsgevonden vanaf het moment dat het in de wijk bekend was dat u een relatie had met P. (...). U was destijds nog "een jong meisje", maar u kan er geen jaartal op plakken (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.25). U had echter reeds tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaard dat uw problemen waren begonnen vanaf het moment dat de vader van P. (...) wist van uw relatie met zijn dochter (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.31) en die ontdekking werd door uzelf eind 2018 geplaatsd (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.27). Het CGVS onderschrijft hier dat u in België verklaart in 1983 te zijn geboren, iets wat door de Commissaris-generaal niet in twijfel wordt getrokken, maar wat betekent dat u in 2018 reeds 35 jaar oud en geen jong meisje meer was.

Uw verklaringen over de vervolging door medebewoners van uw wijk in Damba zijn bovendien ongeloofwaardig, daar u aan het begin van de twee onderhouds reeds had verteld over de wijze hoe u zich voorzag in uw dagelijks levensonderhoud terwijl u in Damba woonde. U verkocht zelfgemaakte kledij op het plein in de wijk en soms verkocht u deze zelfs van deur tot deur. U deed uw werk erg graag (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.13). Toen u in 2018 van Luanda terugkeerde naar Damba en u er gedurende de maanden voor uw vertrek uit Angola verbleef, verkocht u naar eigen zeggen groentes op het plein. U oogstte deze groentes met toestemming van uw familie op de velden die aan uw familie toebehoren (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.9-10).

Het is dan ook des te meer bevreemdend dat u zélf nergens vermelding maakt van pesterijen of uitsluiting door de mensen in uw omgeving. U doet dit pas wanneer de protection officer u later tijdens het tweede persoonlijk onderhoud specifiek vraagt de beleving van uw seksuele oriëntatie (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.12 en volgende). Het lijkt er bijgevolg sterk op dat u uw antwoorden lijkt aan te passen aan de u gestelde vragen.

U ondermijnt derhalve met uw eigen ontkennende en tegenstrijdige verklaringen het gehele vervolgingsfeit door de vader van P. (...). Dit is, zoals supra reeds gezegd, zeer opmerkelijk gezien de bedreigingen van en de vervolging door de vader van P. (...) de belangrijkste reden is dat G. (...) u gezegd zou hebben dat het beter is dat u het land zou verlaten (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.22).

Ten tweede slaagt u er óók niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door uw geschetste context te objectiveren. Zo moet er namelijk worden geconcludeerd dat er op zijn minst kritische kanttekeningen moeten worden geplaatst bij uw verklaringen omtrent de manier waarop u uw seksuele oriëntatie heeft ontdekt, als ook bij uw kennis van de enige twee partners die u in uw leven heeft gehad.

Er mag van u, die zichzelf identificeert als lesbienne, verwacht worden dat u overtuigend bent voor wat uw beleving en uw levensweg met betrekking tot uw seksuele geaardheid betreft. U geeft echter weinig overtuigende en geen doorleefde verklaringen over uw ontdekking van uw seksuele geaardheid en de beleving die hiermee gepaard gaat. Zo vertelt u bijvoorbeeld dat u niet wist dat homoseksualiteit bestond op het moment dat u ontdekte dat u op vrouwen valt (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.12) en dat u het bij uzelf niet heeft ontdekt, maar dat het zo "gegroeid" is tussen u en P. (...) (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.13). U zag uw relatie met P. (...) als iets normaals, ondanks dat uw omgeving u uitmaakte voor heks, zeiden dat het iets vies en ongewoons was (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.13). U doet vervolgens de zeer opmerkelijke uitspraak dat u er "niet aan dacht om er mee te stoppen nu het toch al zo was." (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.13). Bovendien voelde u zich goed bij de relatie met P. (...) (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.14). Dit zijn op zijn minst zeer opmerkelijke uitspraken te noemen voor een persoon die zegt vervolgd te worden en heeft moeten vluchten uit haar land van herkomst vanwege haar seksuele oriëntatie omwille van de directie vijandige omgeving ten opzichte van personen

met een andere geaardheid. Het is bijgevolg opvallend te noemen dat u weinig tot geen doorleefde en gedetailleerde verklaringen kan afleggen over de ontdekking en hiermee gepaard gaande beleving van de door u beweerde seksuele oriëntatie.

Verder moet worden opgemerkt dat u weinig tot geen informatie kan geven over de persoon waarmee u sinds uw prille jeugd een amoureuze relatie had en door wie u uw seksuele oriëntatie ontdekt zou hebben. U verklaart dat u uw jarenlange partner, genaamd 'P. (...)', tijdens uw jeugd in Damba hebt leren kennen. Ze was uw buurmeisje en u zou samen zijn opgegroeid (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.17). Op uw 13e jaar zou u op P. (...) verliefd zijn geworden en op uw 14e jaar zou u een relatie met haar zijn aangegaan (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.30). Een relatie die volgens u zowel een liefdesrelatie als seksuele relatie was (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.19). U had met P. (...) een relatie 'gedurende vele jaren' (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 06.11.2021, p.20) én u was verliefd (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.19). Het zou ook door uw verliefdheid op P. (...) zijn gekomen dat u zich realiseerde dat u zich uitsluitend tot vrouwen aangetrokken voelt (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.30). Bovendien voegt u aan uw verklaringen toe dat u een goede en fijne relatie had en elkaar de hele tijd zag (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.18 en Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.20).

Het is dan ook zeer opmerkelijk dat u vrijwel niets meer over P. (...) weet te vertellen dan slechts haar voornaam, dat zij van Angola is en uw buurmeisje was. Zo weet u bijvoorbeeld niet wat haar familienaam is noch wanneer zij is geboren, want u heeft er simpelweg niet naar gevraagd (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.17). U weet ook niet of zij vóór u al eerdere relaties had gehad met vrouwen, want daar heeft u simpelweg óók niet naar gevraagd (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.18). Noch weet u hoe P. (...) erachter is gekomen dat zij op vrouwen valt, want u ontweek de vraag door te antwoorden door te zeggen dat u samen bent opgegroeid en dat u altijd zo samen was geweest (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.17).

Ook zijn uw redenen waarom u zegt geen contact meer met P. (...), uw jarenlange partner, te hebben, op zijn minst opmerkelijk te noemen. U geeft als reden dat u niet weet waar zij is en u niemand heeft die u met haar in contact zou kunnen brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 16.11.2021, p.20). Gezien de relatie met P. (...) en de implicaties van het hebben van deze lesbische relatie maakten dat u uw land van herkomst diende te ontvluchten, zijn uw verklaringen op zijn minst opmerkelijk te noemen. Men zou redelijkerwijs verwachten dat u ook om haar welzijn, als zijnde uw geliefde en eveneens een lesbische vrouw in een plattelandstad, zich zorgen zou maken.

Het is uiterst opmerkelijk dat u over de persoon van wie u beweert er ruim 20 jaar een amoureuze relatie mee te hebben onderhouden (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.19), met wie u uw seksuele oriëntatie heeft ontdekt, met wie u als buurmeisje bent opgegroeid (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.20) én wiens vader de reden is dat u uw land heeft moeten ontvluchten vrijwel géén concrete informatie kan geven én dat u sinds uw vertrek geen contact meer met haar zou hebben gehad. Het bovenstaande ondermijnt dan ook ernstig de geloofwaardigheid van uw beweerde jarenlange relatie met deze vrouw en bijgevolg ook uw beweerde seksuele oriëntatie en de daarbij horende vervolging waarvan u claimt slachtoffer te zijn geweest.

Te meer u óók niet veel weet te vertellen over de tweede vrouw met wie u een relatie zou hebben onderhouden, die u al 7 jaar zou kennen en die voor u besloot dat u Angola diende te verlaten (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.21). U kent haar enkel als 'G. (...)' en u heeft haar nooit naar haar familienaam gevraagd (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 06.11.2021, p.21). U kan enkel zeggen dat zij ongeveer 40 jaar oud is, dat zij blank is van huidskleur en dat zij niet uit Angola komt, maar u kan niet zeggen welke nationaliteit zij dan wel heeft (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.22). Opmerkelijk, te meer u opnieuw een jarenlange relatie met haar had en het G. (...) was die u het advies gaf het land te verlaten (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.21). Bovendien was het zij die alles voor u regelde: van laissez-passer tot Schengenvizum, van vliegtuigticket tot onderdak voor de eerste maanden die u in België verbleef (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.22-24). Ook weet u niet wanneer de relatie die u met G. (...) had is gestart (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.28).

Het is opnieuw uiterst opmerkelijk dat u ook over de tweede persoon met wie u beweert een lesbische relatie te hebben onderhouden en met wie u voor het eerst uw land heeft verlaten (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.4) óók vrijwel géén concrete informatie kan geven. U heeft zelfs

haar telefoonnummer niet en dit wederom vanwege de 'eenvoudige' reden dat G. (...) u deze niet heeft gegeven (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.23). U beweert nochtans dat u de relatie met haar sinds uw vertrek uit Damba in eerst Luanda en vervolgens België heeft voortgezet (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.28). Bovendien verklaarde u op DVZ op 20 februari 2020 dat het 'Z. (...)' was die u geholpen zou hebben om naar België te komen. Wat te meer frappant is en zeer grote vraagtekens plaatst bij de waarachtigheid van uw verklaringen rondom uw tweede partner G. (...), is dat u op DVZ reeds verklaard had dat Z. (...) een man afkomstig van uw dorp is (Vragenlijst DVZ dd. 20.02.2020 vraag 27, vraag 31, vraag 32).

Het is zoals supra uiteengezet op zijn minst merkwaardig te noemen dat u weinig tot niets weet te vertellen over de belangrijkste personen die maakten dat u uw land diende te verlaten omwille van vervolging vanwege uw seksuele oriëntatie.

Bovendien wat uw agressor en tevens degene door wie u uw thuisland diende te verlaten betreft, weet u evenmin bitter weinig te vertellen. Dit is temeer opmerkelijk, omdat hij eveneens de vader is van degene met wie u 20 jaar lang een relatie had en wie u dus logischerwijs ook al sinds uw jonge tienerjaren kent. Bovendien had de vader van P. (...) gedreigd u te vermoorden, (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.22). U weet zo enkel dat hij de vader van P. (...) is, dat hij M. L. (...) heet en dat hij een 'chief van de regio' is in Damba, als ook dat hij veel mensen kent bij de politie en in de regio (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.28, p.31, p.33). Ook zou hij een soort gouverneur zijn, maar dan toch niet. Hij zou wel veel macht hebben bij de gemeente en bij uw vertrek uit Damba in april 2019, zou hij nog altijd deze functie bekleden. Wat hij precies zou doen, weet u niet te vertellen (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.33). Op DVZ had u echter reeds verklaard dat de vader van P. (...) de burgemeester van Damba was... (Vragenlijst CGVS dd. 20.02.2020, vraag 5).

De vele incoherenties tussen uw verklaringen bij zowel de twee persoonlijke onderhouds op het CGVS als het interview op DVZ leggen een grote hypotheek op de geloofwaardigheid van uw relaas, welke, zoals supra uiteengezet, verder wordt ondermijnd door de zeer geringe kennis van de hoofdpersonen in uw relaas.

Daarnaast is ook uw gebrek aan kennis en uw geheel afwezige affiniteit met de LGBTQ leefwereld in Angola op zijn minst merkwaardig te noemen en ondermijnt deze verder de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie verder. Zo kent u geen andere homoseksuele of lesbische personen in Angola (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.11), noch kent u in uw land organisaties of LGBTQ belangengroepen (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.11). U bent daarnaast ook niet op de hoogte van de actualiteiten die belangrijk zijn voor de situatie van LGBTQ mensen in Angola - zoals de recente antidiscriminatiewet tegen LGBTQ die gestemd werd in Angola (Zie ook toegevoegde stukken, blauwe map, administratief dossier). Ook in België, het land waar u reeds 3 jaar verblijft, heeft u geen kennis van steungroepen voor homoseksuele mensen noch heeft u navraag naar het bestaan van deze groepen gedaan (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.12), wat eveneens tekenend is voor uw zeer geringe affiniteit met de leefwereld van homoseksuelen. Dit is op zijn minst merkwaardig te noemen, gezien u een vrees voor vervolging en reeds eerdere vervolging aanhaalt juist vanwege uw seksuele oriëntatie. Bovendien bent u geen jong meisje, maar reeds een volwassen vrouw en heeft u altijd in Angola geleefd, waardoor er tenminste enige notie én affiniteit verwacht mag worden met, zo beweert u, uw eigen gemeenschap en leefwereld in de Angolese samenleving.

Uw algemene geloofwaardigheid wordt vervolgens verder ondermijnd door uw vreemde en tegenstrijdige verklaringen omtrent uw paspoort en identiteitsdocumenten.

Zo verklaarde u op 04 september 2019 aanvankelijk bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming dat u uw originele Angolese identiteitsdocument in uw thuisland zou hebben achtergelaten (Zie ook het document 'Registratie verzoek om internationale bescherming', blauwe map, administratief dossier). Op 20.02.2020 verklaart u opeens op DVZ dat u uw originele identiteitskaart onderweg naar België heeft verloren (Vragenlijst DVZ dd. 20.02.2020, vraag 24).

Vervolgens verklaart u op 16 november 2021 echter dat u enkel en alleen met uw Angolese identiteitskaart de grens kon oversteken (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.6) en dat u deze identiteitskaart zou zijn kwijtgeraakt bij aankomst in Europa, wat impliceert dat u het document in België bent kwijtgeraakt aangezien u óók beweert met een rechtstreekse vlucht naar België te zijn gereisd (Vragenlijst DVZ 20.02.2020, vraag 32). Ook beweert u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat u nooit een Angolees paspoort heeft gehad (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.5),

iets wat u ook heeft verklaard op DVZ (Vragenlijst DVZ 20.02.2020, vraag 24). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verzwakt u uw ontkenning van geen paspoort te hebben gehad, door te zeggen dat u uw paspoort niet in eigen handen heeft gehad (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.4-5). Het zou 'G. (...)' zijn geweest die een paspoort voor u zou hebben bijgehouden (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.5) als ook een visum voor u zou hebben geregeld, maar u weet niet waarom 'G. (...)' deze documenten niet aan u gaf (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.5).

U maakte deze aanpassingen in uw verklaringen over uw identiteitsdocumenten tijdens het tweede persoonlijk onderhoud en pas nadat u door de protection officer tijdens het eerste persoonlijk onderhoud geconfronteerd werd met de informatie dat u wel degelijk over een nog altijd geldig paspoort zou moeten beschikken. U verklaarde echter ook dat 'G. (...)' het paspoort voor u regelde terwijl u in april 2019 in Viane verbleef, de maand vóór uw vlucht uit Angola. Het paspoort waarmee u op 28 maart 2019 een Schengenvisum bij de Portugese ambassade in Luanda aanvraag is echter reeds uitgegeven op 27 december 2016 (Overzicht visumaanvraag Portugese ambassade, blauwe map, administratief dossier). Dat is bijna twee jaar vóór de door u beweerde problemen met de vader van P. (...) startten. Toen u met deze vaststelling door de protection officer geconfronteerd werd, zweeg u slechts.

Dat u aanvankelijk stelt geen paspoort te hebben gehad en dan vervolgens pas na confrontatie tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaart u dat er wel één heeft gehad, doch deze nooit in handen heeft gehad, is ongerijmd en doet vermoeden dat u een verklaring heeft verzonnen om uw paspoort niet te moeten tonen aan de Belgische asielinstanties (DVZ en CGVS) omdat hierin mogelijks informatie (inreis- en uitreisstempels; aangebrachte visa; etc.) staat die niet meteen in overeenstemming te brengen is met uw verklaringen. Het feit dat uw paspoort reeds in 2016 werd uitgegeven én dit nog voordat uw beweerde problemen er waren, onderschrijft dit vermoeden des te meer.

Op elke verzoeker rust immers de verplichting om van bij aanvang van de asielprocedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw achtergrond, de landen en plaatsen van eerder verblijf, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van beide persoonlijk onderhouds uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 16.11.2021, p.3 en p.32 en Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Deze constatering ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid eens te meer.

Uit bovenstaande pertinente argumenten komt het CGVS dan ook tot de algemene conclusie dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten in uw land van herkomst als niet geloofwaardig worden beschouwd. Zo kunnen er ernstige vragen worden gesteld bij het door u voorgehouden profiel (zijnde een lesbische vrouw in Angola). Ook kunnen ernstige vragen gesteld worden bij de door u beweerde vervolging vanwege uw seksuele oriëntatie en de lesbische relaties die u zou hebben onderhouden in uw land van herkomst. Tot slot weet u ook niet te overtuigen door de zeer geringe kennis van de personen die de belangrijkste actoren zijn in uw vluchtrelaas. Zoals gezegd hecht het CGVS dan ook geen geloof aan de door u beweerde seksuele oriëntatie en dus ook niet aan de door u naar voren gebrachte vervolgingsfeiten in uw land van herkomst.

U legt bovendien geen documenten voor die bovenstaande uiteengezette conclusie kan veranderen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de motiveringsplicht.

Verzoekster stelt zich niet akkoord te kunnen verklaren met de bestreden beslissing en benadrukt het volgende ter weerlegging van de motieven van deze beslissing:

“a) Aangaande het asielrelaas

Het CGVS stelt dat er weinig geloof kan gehecht worden aan het asielrelaas dat verzoekster deed om haar aanvraag te verantwoorden.

Verzoekster diende haar land van herkomst te ontvluchten omwille van de problemen die zij ondervond en nog zou ondervinden gezien haar homoseksuele geaardheid. Zij had een relatie met P. (...) en G. (...). Dat zij nooit de intentie gehad heeft om de Belgische asielinstanties te misleiden, meer nog: zij heeft dit nooit gedaan! Het CGVS stelt dat verzoekster er niet in geslaagd is om zijn seksuele oriëntatie binnen de door haar geschetste Ghanese context aannemelijk te maken.

Het CGVS hecht weinig geloof aan het relaas van verzoekster. Er wordt geen geloof gehecht aan het feit dat verzoekster homoseksueel is. Er werd haar gevraagd welk soort relatie zij onderhield met deze vrouwen. Op beide antwoorden verklaarde verzoekster een seksuele relatie te onderhouden met hen. Zij legde ook uit hoe deze relaties zijn gestart.

Met P. (...) verliep dit zeer organisch. Zij waren buurmeisjes. Zij kenden elkaar reeds sinds kinds af aan. In het begin waren zij vrienden, doch na een tijd was het, voor verzoekster, duidelijk dat zij ook amoureuze gevoelens voor haar koesterde. Zij zijn dan ook een relatie gestart. Destijds was deze relatie geheim en deelden zij deze niet mee. Dit was ook duidelijk uit beide interviews die van verzoekster werden afgenomen.

Na een bepaalde tijd zag één van de vrouwen van het dorp verzoekster seksuele betrekkingen te onderhouden met P. (...). Vanaf hier is dan ook de relatie tussen verzoekster en P. (...) alsook tussen verzoekster en de rest van de omgeving veranderd.

Destijds, ten tijde van de relatie, was homoseksualiteit strafbaar in Angola waardoor uiteraard zowel door verzoekster als door P. (...) het ergste werd gevreesd.

Verzoekster kan echter slechts voor zichzelf spreken. Zij deelde op beide interviews mee dat zij werd gediscrimineerd, nageroepen, werd mishandeld,... door de rest van de gemeenschap. Ook verklaarde zij te zijn bedreigd door de vader van P. (...), die de relatie absoluut niet goedkeurde. Dit werd ook in beide interviews meegedeeld. Hij keurde de relatie van zijn dochter met verzoekster af en heeft dit ook duidelijk laten blijken. Zo verklaarde verzoekster dat hij haar had bedreigd.

De relatie met G. (...) is ook anders; dit gaf zij ook aan op het tweede interview. Ook deze relatie is uitgegroeid van vriendschap naar een seksuele relatie. Zij zag deze vrouw enkel wanneer zij voor zaken in Angola was, doch deze relatie zette zich nadien niet verder.

De laatste maal dat G. (...) in Damba verbleef, liet zij merken dat het in andere landen beter was voor homoseksuelen en raadde verzoekster dan ook aan om weg te trekken van haar dorp en dus ook van haar problemen. P. (...) had aangegeven niet mee te willen reizen.

Nadat verzoekster Damba verliet, was zij volledig afhankelijk van G. (...) die ook meedeelde de reis voor verzoekster te zullen regelen. Dit werd ook in alle interviews meegedeeld. Verzoekster is slechts beperkt naar school geweest en kan hiermee niet uit de voeten. G. (...) heeft hiervan ook deels 'geprofiteerd' en verzoekster ook geïsoleerd.

Zij werd zo afhankelijk van haar dat zij, eens aangekomen in België, de woning niet mocht en kon verlaten uit schrik gearresteerd te worden. G. (...) had meegedeeld dat het voor verzoekster niet veilig was, reden waarom zij ook de deur op slot deed wanneer zij de woning verlaatte en verzoekster hier achterliet.

Zij heeft geprofiteerd van de situatie waarin verzoekster zich bevond. Van zodra verzoekster haar niet meer nuttig leek, werd zij dan ook op straat gezet. G. (...) zette haar nog af aan de asielinstanties maar liet verzoekster dan aan haar lot over. Dit blijkt ook zeer duidelijk uit de interviews die verzoekster heeft afgelegd.

Er wordt haar tevens verweten geen kennis te hebben van enige LGBTQ+-groepen zowel in Angola als in België. Verzoekster komt uit een land waar een andere seksuele geaardheid niet werd aanvaard. Zij werden geminimaliseerd, gediscrimineerd en dit was zelfs strafbaar in de strafwet. Het is dan ook niet onlogisch dat verzoekster hier nog enige schroom voor heeft.

Het CGVS meent dat verzoekster een niet doorleefde en niet gedetailleerde verklaringen aflegt n.a.v. haar seksuele geaardheid. Er wordt gesteld, gezien zij meedeelt er te zijn 'ingerold' dat dit niet doorleeft is. Dit klopt niet. Zij verklaarde dat zij altijd samen speelde met haar buurmeisje en dit groeide naar verloop van tijd uit tot een liefdesrelatie. Gezien beide meisjes steeds met elkaar optrokken, hebben zij zich hierover

nooit vragen gesteld. Dit was voor hen normaal. Het is pas toen de problemen begonnen dat zij zich dit realiseerde. Ook de verklaring 'het was nu zo' kan ook in deze context verklaard worden.

Zij wil niet afdoen van haar seksuele geaardheid, doch zij is lesbienne. Ze kan haar seksuele geaardheid niet veranderen, vandaar ook haar uitspraak 'het was nu zo'. Zij was uitgekomen als lesbienne. Terug gaan in de tijd en opnieuw 'in de kast kruipen', was voor verzoekster geen optie.

Het CGVS had er voor kunnen kiezen om ook meer doorleefde vragen te stellen i.v.m. deze (seksuele) relaties. Men vroeg aan verzoekster hoe de relatie was en deze ontstaan was, doch men had ook diepgaandere vragen kunnen stellen m.b.t. deze relaties en eventuele seksuele handelingen zoals dit gebeurt bij de onderzoeken naar eventuele sczijsrelaties.

De beslissing van het CGVS moet weldoordacht, en gebaseerd op feiten gemaakt worden!

Het is dan ook niet redelijk van CGVS om de aanvraag van verzoekster te weigeren omdat men twijfelt aan haar seksuele oriëntatie.

Hieruit volgt dus dat deze beslissing niet op een degelijke wijze is gemotiveerd en daarbij de materiële motiveringsplicht schendt.

De materiële motiveringplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn. (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden).²

Dat het dan ook kennelijk onzorgvuldig is van het CGVS om haar beslissing hieromtrent zo te motiveren.

Dat dit wijst op het feit dat het CGVS het dossier van verzoekster slechts oppervlakkig bekeken heeft, en dat zij rekening diende te houden met de motieven van verzoekster om haar land van herkomst te ontvluchten!

b) Aangaande de vermeende tegenstrijdige Verklaringen

Verwerende partij stelt dat de geloofwaardigheid van verzoekster ondermijnd wordt omdat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde.

Dat verzoekster wenst op te merken dat dit geenszins het geval is en dat zij dit verder wil verduidelijken.

Verzoekster heeft steeds eensluidende en coherente verklaringen afgelegd m.b.t. haar asielrelaas.

Dat het bijgevolg onzorgvuldig is van verwerende partij om haar verklaringen niet te onderzoeken.

Zoals hierboven is aangehaald zijn deze onduidelijkheden en tegenstrijdige verklaringen in een bepaalde context geplaatst dienen te worden.

Verzoekster riskeert het doelwit te worden in haar land van herkomst gezien haar seksuele oriëntatie.

Haar leven is in gevaar in Angola wegens haar geaardheid! De vader van P. (...) is een 'chief en heeft veel macht in Damba. Hij heeft verzoekster tevens met de dood bedreigd waardoor zij niet kan terugkeren.

Bovendien werd zij tevens gediscrimineerd en mishandeld in Angola.

c) Aangaande de gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoekster omwille van haar geaardheid
Het CGVS stelt dat er geen geloof gehecht kan worden aan het asielrelaas van verzoekster, aangezien zij menen dat haar seksuele geaardheid 'niet geloofwaardig' overkomt.

Verwerende partij hecht weinig geloofwaardigheid aan haar relaas wegens het feit dat zij geen doorleefde en gedetailleerde verklaringen aflegt.

Dat zij hier altijd eensluidende verklaringen heeft over afgelegd.

Verzoekster is homoseksueel. Dit wordt niet aanvaard in Angola.

Dat zij dan ook, gezien haar geaardheid niet kan terugkeren naar Angola. Wanneer zij dient terug te keren kan zij werkelijk nergens terecht. De vader van P. (...), een ex-partner, uitte doodsb bedreigingen. Hij zal haar opjagen en verzoekster zal haar terugkeer niet overleven. Bovendien werd zij door de rest van de gemeenschap ook uitgesloten en gediscrimineerd.

Het CGVS hecht hier echter geen geloof aan en verwijst hiervoor naar het feit dat verzoekster, gevraagd naar bepaalde zaken, steeds vage verklaringen aflegt en in algemeenheden antwoordt.

Verzoekster heeft telkens alles verklaard en heeft altijd geantwoord op alle vragen.

Dat dit onredelijk is!

Het mag dan ook duidelijk zijn dat het CGVS er alles aan gedaan heeft om een negatieve beslissing te kunnen nemen, zonder rekening te houden met het volledige interview (2 delen) van verzoekster en zonder dit volledig te onderzoeken en rekening te willen houden met de seksuele geaardheid van verzoekster..

Dat dit dan ook flagrant onzorgvuldig is en de bestreden beslissing vernietigd dient te worden!

Indien verwerende partij een grondig, individueel en zorgvuldig onderzoek had verricht in het dossier van verzoekster, zou men tot de conclusie gekomen zijn dat zij wel degelijk lesbienne is en onmogelijk kan terugkeren, aangezien haar leven in gevaar is in Angola!

Dat verwerende partij op zijn minst de situatie in haar land van herkomst dient te onderzoeken, doch minstens de regio waarvan verzoekster afkomstig is. Zij gaf duidelijk aan dat er ook wel regionale verschillen zitten in Angola, ook dit werd niet onderzocht.

Bovendien sprak de Raad van State zich reeds uit over deze kwestie. (RvS 23.09.2002, nr. 110 548) De bevoegde diensten dienen de situatie in het land van herkomst te onderzoeken op het moment dat zij een beslissing nemen. Verwerende partij weigert dit te doen.

Vervolgens stelt het CGVS dat van verzoekster zou kunnen verwacht worden dat zij op de hoogte is van de rechten van homoseksuelen in Angola. Dit is echter onredelijk!

Men gaat echter flagrant voorbij aan het feit dat homoseksuelen momenteel nog steeds geen rechten hebben in Angola en dat zij gediscrimineerd, aangevallen en bedreigd worden door dorpelingen.

Verzoekster geeft zelf aan dat zij de relaties geheim hield en dat deze met P. (...) ook naar buiten kwam nadat één van de dorpsgenoten hen had gezien. Deze 'outing' kwam dus niet omwille van een vrije keuze van verzoekster, noch van P. (...).

Het mag duidelijk zijn dat verzoekster haar leven in gevaar is indien zij dient terug te keren.

Het CGVS faalt erin rekening te houden met de gegronde vrees voor vervolging in hoofde van de verzoekster, in het nemen van de beslissing.

Het is juist omdat verzoekster een gegronde vrees tot vervolging kent, dat verzoekster niet kan terugkeren naar haar land van herkomst.

Het CGVS schendt flagrant de motivatieplicht door niet te onderzoeken wat de gevolgen zijn voor verzoekster indien zij dient terug te keren naar Angola.

Het CGVS dient de gegronde vrees voor vervolging van verzoekster te onderzoeken!

d) aangaande de veiligheidssituatie in Angola

Het CGVS heeft voor het nemen van zijn beslissing de veiligheidssituatie in Angola niet grondig onderzocht.

Dat de beslissing van het CGVS hier dan ook zwaar in gebreke blijft, door geen rekening te houden met de grond van de aanvraag, nl: "Kan verzoekster terugkeren naar haar land van herkomst?"

Het de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij erin gefaald heeft de veiligheidssituatie in Angola te onderzoeken.

Het CGVS diende de gegronde vrees van verzoekster te beoordelen in hun beslissing, het feit dat zij dit niet grondig gedaan hebben is een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De situatie voor homoseksuelen in Angola is tot op heden zeer onveilig.

Wanneer verzoekster zou moeten terugkeren zal artikel 3 van het EVRM geschonden worden.

Dat zij dan ook niet kan terugkeren zonder werkelijk gevaar voor haar leven. Zij is uit Angola gevlucht omwille van de problemen die zij ondervond en zal ondervinden door haar geaardheid.

Dat zij dan ook een doelwit vormt en haar leven in gevaar is, indien zij dient terug te keren!

Zij kan dan ook onmogelijk terugkeren!

Artikel 3 EVRM verbiedt foltering en vernederende of onmenselijke behandeling.

Het is hallucinant dat men de veiligheidssituatie in Angola weigert te onderzoeken en dat er geen geloof wordt gehecht aan de seksuele oriëntatie van verzoekster.

Dat er bijgevolg wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging bestaat voor verzoekster.

Dat het leven van verzoekster wel degelijk in gevaar is, indien zij dient terug te keren!

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft dit artikel geïnterpreteerd als een bevestiging van het non-refoulement-beginsel, dat bepaalt dat wie risico loopt op schending artikel 3 EVRM in het land van herkomst, niet teruggestuurd kan worden.³

In de zaak Mamutkulov e.a. tegen Turkije bijvoorbeeld, stelt het Hof dat de uitwijzing van vreemdelingen naar landen waar er een reëel risico is op een onmenselijke of vernederende behandeling strijdig is met artikel 3.⁴

In het Soeringarrest van 7 juli 1989 zegt het Hof dat het nagaan of er gevaar voor onmenselijke behandeling zal zijn in het land waarnaar men uitwijst steeds moet gebeuren en niet slechts bij uitzonderlijke omstandigheden.⁵

Uit het voorgaande blijkt zeer duidelijk dat verwerende partij wel degelijk een onderzoek dien de uit te voeren!

Het artikel 3 EVRM biedt een absolute bescherming tegen een onmenselijke of vernederende behandeling.

Om het non-refoulementbeginsel te kunnen naleven is een grondig onderzoek nodig van elke zaak.

In casu dient vastgesteld te worden dat bij terugkeer naar Angola, verzoekster zich zal blootstellen aan een behandeling die in strijd is met artikel 3 EVRM, omwille van de precarie veiligheidssituatie.

Het feit dat verwerende partij weigert de situatie in het land van herkomst te onderzoeken, is in strijd met artikel 78 van het Handvest van de Europese Unie.

Dit artikel bepaalt:

(...). (eigen onderlijning)

Het UNHCR stelt:

(...)

Gelet op de schending van artikel 3 EVRM, waartegen België bescherming dient te bieden, dient aan verzoekster ten minste de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend."

Verzoekster wijst vervolgens op de criteria uit artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève voor de toekenning van de vluchtelingenstatus en licht deze als volgt bij:

"a) Gegronde vrees voor vervolging

Homoseksuelen worden nog steeds niet geaccepteerd in Angola. Weliswaar worden er enkele rechten toegekend aan homoseksuelen, doch het hebben van een seksuele relatie tussen mensen van hetzelfde geslacht wordt nog steeds gecriminaliseerd.

De houding van de burgers tegenover homoseksuelen is nog steeds dermate ernstig negatief te beschouwen. homoseksuelen worden niet aanvaard binnen de gemeenschap. Geweld tegen homoseksuelen wordt zelfs niet aangegeven door de slachtoffers gezien zij niet op bescherming kunnen rekenen van de politie.

Indien verzoekster terug dient te keren naar haar land van herkomst, zal art 3 EVRM geschonden worden. Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende: "(...)"

Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf. (Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984).

b) Persoonlijke vervolging

Het verdrag van Geneve verklaart dat er een gegronde vrees voor vervolging moet bestaan wegens het ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of het hebben van een politieke overtuiging.

Dat verzoekster volledig aan deze voorwaarde voldoet.

Dat verzoekster niet kan terugkeren naar Angola, aangezien haar leven er in gevaar is.

Er bestaat in hoofde van verzoekster dan ook een gegronde vrees voor vervolging.

Wat zal er gebeuren als verzoekster wordt teruggestuurd naar Angola?!

Er zijn in hoofde van verzoekster dan ook objectieve redenen voorhanden om een gegronde vrees voor vervolging te koesteren.

Ook de subjectieve vrees voor haar leven is bij verzoekster aanwezig.

Dat hieruit dus blijkt dat zij niet kan terugkeren naar haar land van herkomst.

c) Onmogelijkheid om de bescherming van haar land in te roepen

Ook dit critérium is zonder enige twijfel vervuld in hoofde van verzoekster.

Het is juist omdat zij de bescherming van haar eigen land/ overheid niet kan inroepen dat zij gevlucht is uit haar land van herkomst. Dat zij zich niet kan wenden tot de politie.

Dat duidelijk mag blijken dat verzoekster zich niet kan richten tot de lokale autoriteiten!

De vader van P. (...) is 'chief'. Hij heeft hierdoor veel macht in haar streek.

Zij heeft geen bescherming in haar land van herkomst!"

Met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus argumenteert verzoekster nog als volgt:

"Heel de bestreden beslissing laat na te motiveren waarom verzoekster ook niet de subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

Dat het CGVS dient te motiveren in haar beslissing waarom verzoekster ook niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Men heeft nooit onderzocht of verzoekster niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Dat het CGVS hier dan ook in gebreke is gebleven.

Het CGVS nam een negatieve beslissing m.b.t. de asielaanvraag van verzoekster zonder evenwel na te gaan of zij in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Indien het CGVS van mening is dat de personen niet beantwoorden aan de definitie van vluchteling dient te worden nagegaan of zij eventueel in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming.

Dat het CGVS hier in gebreke is gebleven en de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut heeft miskend.

Beide Statuten dienen onderzocht te worden en gemotiveerd te worden!

Het CGVS heeft de plicht elk dossier individueel en grondig te onderzoeken. Het CGVS heeft in het geval van verzoekster nagelaten dit te doen.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is dan ook een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht.

Op geen enkele wijze motiveert het CGVS in haar beslissing waarom verzoekster geen subsidiaire bescherming krijgt!"

2.2. Stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekster verklaart niet te kunnen terugkeren naar haar land van herkomst, Angola, omwille van haar homoseksuele geaardheid. Zij zou daar zijn gepest door de buurtbewoners en ook het slachtoffer zijn geweest van agressie.

Verzoekster legt geen documenten voor ter staving van haar verzoek om internationale bescherming.

Bijgevolg moet worden nagegaan of haar verklaringen voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van haar relaas, in het licht van de relevante informatie in verband met haar land van herkomst, geloofwaardig kunnen worden geacht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) neemt aan dat het aantonen van een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident en erg persoonlijk is. Echter, indien de kandidaat-vluchteling geen (voldoende) bewijs kan verschaffen aangaande zijn seksuele oriëntatie en/of er een gebrek is aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dan dient de seksuele oriëntatie te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-vluchteling. De Raad benadrukt dat kan verwacht worden dat verzoekster minstens doorleefde verklaringen aflegt over haar eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Ook kan sociale aanknopingspunt worden verwacht en dus enige bekendheid worden aangetoond met de situatie van homoseksuelen in haar land van oorsprong en eventueel ook in België. Van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn land van oorsprong kan worden verwacht dat hij dit overtuigend aantoonst.

In casu is de adjunct-commissaris van oordeel dat verzoekster er niet in slaagt om haar seksuele oriëntatie binnen de door haar geschetste context te objectiveren. Zij plaatst de volgende kritische kanttekeningen bij de verklaringen van verzoekster over de manier waarop zij haar seksuele oriëntatie heeft ontdekt en bij de kennis van verzoekster van de enige twee partners die zij in haar leven heeft gehad:

"Er mag van u, die zichzelf identificeert als lesbienne, verwacht worden dat u overtuigend bent voor wat uw beleving en uw levensweg met betrekking tot uw seksuele geaardheid betreft. U geeft echter weinig overtuigende en geen doorleefde verklaringen over uw ontdekking van uw seksuele geaardheid en de beleving die hiermee gepaard gaat. Zo vertelt u bijvoorbeeld dat u niet wist dat homoseksualiteit bestond op het moment dat u ontdekte dat u op vrouwen valt (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.12) en dat u het bij uzelf niet heeft ontdekt, maar dat het zo "gegroeid" is tussen u en P. (...) (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.13). U zag uw relatie met P. (...) als iets normaal, ondanks dat uw omgeving u uitmaakte voor heks, zeiden dat het iets vies en ongewoons was (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.13). U doet vervolgens de zeer opmerkelijke uitspraak dat u er "niet aan dacht om er mee te stoppen nu het toch al zo was." (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.13). Bovendien voelde u zich goed bij de relatie met P. (...) (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.14). Dit zijn op zijn minst zeer opmerkelijke uitspraken te noemen voor een persoon die zegt vervolgd te worden en heeft moeten vluchten uit haar land van herkomst

vanwege haar seksuele oriëntatie omwille van de directie vijandige omgeving ten opzichte van personen met een andere geaardheid. Het is bijgevolg opvallend te noemen dat u weinig tot geen doorleefde en gedetailleerde verklaringen kan afleggen over de ontdekking en hiermee gepaard gaande beleving van de door u beweerde seksuele oriëntatie.

Verder moet worden opgemerkt dat u weinig tot geen informatie kan geven over de persoon waarmee u sinds uw prille jeugd een amoureuze relatie had en door wie u uw seksuele oriëntatie ontdekt zou hebben. U verklaart dat u uw jarenlange partner, genaamd 'P. (...)', tijdens uw jeugd in Damba hebt leren kennen. Ze was uw buurmeisje en u zou samen zijn opgegroeid (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.17). Op uw 13e jaar zou u op P. (...) verliefd zijn geworden en op uw 14e jaar zou u een relatie met haar zijn aangegaan (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.30). Een relatie die volgens u zowel een liefdesrelatie als seksuele relatie was (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.19). U had met P. (...) een relatie 'gedurende vele jaren' (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 06.11.2021, p.20) én u was verliefd (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.19). Het zou ook door uw verliefdheid op P. (...) zijn gekomen dat u zich realiseerde dat u zich uitsluitend tot vrouwen aangetrokken voelt (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.30). Bovendien voegt u aan uw verklaringen toe dat u een goede en fijne relatie had en elkaar de hele tijd zag (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.18 en Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.20).

Het is dan ook zeer opmerkelijk dat u vrijwel niets meer over P. (...) weet te vertellen dan slechts haar voornaam, dat zij van Angola is en uw buurmeisje was. Zo weet u bijvoorbeeld niet wat haar familienaam is noch wanneer zij is geboren, want u heeft er simpelweg niet naar gevraagd (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.17). U weet ook niet of zij vóór u al eerdere relaties had gehad met vrouwen, want daar heeft u simpelweg óók niet naar gevraagd (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.18). Noch weet u hoe P. (...) erachter is gekomen dat zij op vrouwen valt, want u ontweek de vraag door te antwoorden door te zeggen dat u samen bent opgegroeid en dat u altijd zo samen was geweest (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.17).

Ook zijn uw redenen waarom u zegt geen contact meer met P. (...), uw jarenlange partner, te hebben, op zijn minst opmerkelijk te noemen. U geeft als reden dat u niet weet waar zij is en u niemand heeft die u met haar in contact zou kunnen brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 16.11.2021, p.20). Gezien de relatie met P. (...) en de implicaties van het hebben van deze lesbische relatie maakten dat u uw land van herkomst diende te ontvluchten, zijn uw verklaringen op zijn minst opmerkelijk te noemen. Men zou redelijkerwijs verwachten dat u ook om haar welzijn, als zijnde uw geliefde en eveneens een lesbische vrouw in een plattelandstad, zich zorgen zou maken.

Het is uiterst opmerkelijk dat u over de persoon van wie u beweert er ruim 20 jaar een amoureuze relatie mee te hebben onderhouden (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.19), met wie u uw seksuele oriëntatie heeft ontdekt, met wie u als buurmeisje bent opgegroeid (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.20) én wiens vader de reden is dat u uw land heeft moeten ontvluchten vrijwel géén concrete informatie kan geven én dat u sinds uw vertrek geen contact meer met haar zou hebben gehad. Het bovenstaande ondermijnt dan ook ernstig de geloofwaardigheid van uw beweerde jarenlange relatie met deze vrouw en bijgevolg ook uw beweerde seksuele oriëntatie en de daarbij horende vervolging waarvan u claimt slachtoffer te zijn geweest.

Te meer u óók niet veel weet te vertellen over de tweede vrouw met wie u een relatie zou hebben onderhouden, die u al 7 jaar zou kennen en die voor u besloot dat u Angola diende te verlaten (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.21). U kent haar enkel als 'G. (...)' en u heeft haar nooit naar haar familienaam gevraagd (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 06.11.2021, p.21). U kan enkel zeggen dat zij ongeveer 40 jaar oud is, dat zij blank is van huidskleur en dat zij niet uit Angola komt, maar u kan niet zeggen welke nationaliteit zij dan wel heeft (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.22). Opmerkelijk, te meer u opnieuw een jarenlange relatie met haar had en het G. (...) was die u het advies gaf het land te verlaten (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.21). Bovendien was het zij die alles voor u regelde: van laissez-passer tot Schengenvizum, van vliegtuigticket tot onderdak voor de eerste maanden die u in België verbleef (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.22-24). Ook weet u niet wanneer de relatie die u met G. (...) had is gestart (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.28).

Het is opnieuw uiterst opmerkelijk dat u ook over de tweede persoon met wie u beweert een lesbische relatie te hebben onderhouden en met wie u voor het eerst uw land heeft verlaten (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.4) óók vrijwel géén concrete informatie kan geven. U heeft zelfs haar telefoonnummer niet en dit wederom vanwege de 'eenvoudige' reden dat G. (...) u deze niet heeft gegeven (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.23). U beweert nochtans dat u de relatie met haar sinds uw vertrek uit Damba in eerst Luanda en vervolgens België heeft voortgezet (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.28). Bovendien verklaarde u op DVZ op 20 februari 2020 dat het 'Z. (...)' was die u geholpen zou hebben om naar België te komen. Wat te meer

frappant is en zeer grote vraagtekens plaatst bij de waarachtigheid van uw verklaringen rondom uw tweede partner G. (...), is dat u op DVZ reeds verklaard had dat Z. (...) een man afkomstig van uw dorp is (Vragenlijst DVZ dd. 20.02.2020 vraag 27, vraag 31, vraag 32).

Het is zoals supra uiteengezet op zijn minst merkwaardig te noemen dat u weinig tot niets weet te vertellen over de belangrijkste personen die maakten dat u uw land diende te verlaten omwille van vervolging vanwege uw seksuele oriëntatie."

Te dezen onderneemt verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de hierboven aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. Het komt nochtans aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het CGVS gegeven verklaringen over haar problemen door haar geaardheid en over haar relaties met P. en G., tot het stellen dat zij nooit de intentie heeft gehad om de Belgische asielinstanties te misleiden en tot het omkeren van de gevolgtrekkingen van de adjunct-commissaris, blijft verzoekster daartoe echter in gebreke.

Voor zover verzoekster nog aanvoert dat de *protection officer* van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) diepgaandere vragen had moeten stellen met betrekking tot haar relaties en eventuele seksuele handelingen, dient erop te worden gewezen dat verzoekster zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die zij al dan niet aflegt en dat het niet aan de *protection officer* is om het gehoor te sturen. Verzoekster licht overigens niet toe welke concrete vragen haar dan wel gesteld hadden moeten worden en welke antwoorden zij daarop dan zou hebben kunnen geven die haar seksuele oriëntatie in de door haar geschetste context hadden kunnen objectiveren.

Met haar summiere betoog slaagt verzoekster er dan ook niet in om de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van haar asielrelaas, met name haar seksuele oriëntatie, te weerleggen of te ontcrachten.

Daarbij komt dat verzoekster ook een gebrekkige kennis bleek te hebben van de LGBTQ leefwereld in Angola en in België. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

"Zo kent u geen andere homoseksuele of lesbische personen in Angola (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.11), noch kent u in uw land organisaties of LGBTQ belangengroepen (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.11). U bent daarnaast ook niet op de hoogte van de actualiteiten die belangrijk zijn voor de situatie van LGBTQ mensen in Angola – zoals de recente antidiscriminatielwet tegen LGBTQ die gestemd werd in Angola (Zie ook toegevoegde stukken, blauwe map, administratief dossier). Ook in België, het land waar u reeds 3 jaar verblijft, heeft u geen kennis van steungroepen voor homoseksuele mensen noch heeft u navraag naar het bestaan van deze groepen gedaan (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.12), wat eveneens tekenend is voor uw zeer geringe affiniteit met de leefwereld van homoseksuelen. Dit is op zijn minst merkwaardig te noemen, gezien u een vrees voor vervolging en reeds eerdere vervolging aanhaalt juist vanwege uw seksuele oriëntatie. Bovendien bent u geen jong meisje, maar reeds een volwassen vrouw en heeft u altijd in Angola geleefd, waardoor er tenminste enige notie én affiniteit verwacht mag worden met, zo beweert u, uw eigen gemeenschap en leefwereld in de Angolese samenleving."

Verzoekster voert aan dat zij uit een land komt waar een andere seksuele geaardheid niet werd aanvaard en zelfs strafbaar was en acht het logisch dat zij hier nog enige schroom voor heeft. Zij beperkt zich hiermee echter tot het louter verschonen van haar gebrekkige kennis van en beperkte affiniteit met de LGBTQ leefwereld, zonder de voorgaande motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen. De Raad herhaalt dat van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn land van oorsprong sociale aanknopingspunten kan worden verwacht en dus enige bekendheid met de situatie van homoseksuelen in zijn land van oorsprong en eventueel ook in België. Gelet op het voorgaande slaagt verzoekster, die blijkens haar verklaringen nochtans geen schroom voelde om seksuele relaties aan te knopen met personen van hetzelfde geslacht, er niet in dit aan te tonen. Om dezelfde redenen voert verzoekster niet dienstig aan dat het onredelijk is om van haar te verwachten dat zij op de hoogte is van de rechten van homoseksuelen in Angola.

Gelet op het geheel van de voorgaande vaststellingen treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar zij in de bestreden beslissing concludeert dat verzoekster er niet in slaagt om haar seksuele oriëntatie binnen de door haar geschetste context te objectiveren. Verzoekster voert dan ook niet dienstig aan dat de

situatie voor homoseksuelen in Angola tot op heden zeer onveilig is. Nu verzoekster haar seksuele oriëntatie niet aannemelijk maakt, kan bovendien evenmin enig geloof worden gehecht aan de door haar beschreven vervolgingsfeiten die daaruit zouden voortvloeien.

Dat geen geloof kan worden gehecht aan de door haar beschreven vervolgingsfeiten, blijkt eens te meer uit de tegenstrijdige verklaringen die verzoekster in de loop van de administratieve procedure aflegde over wie zij in Angola vreest en uit de omstandigheid dat zij vrijwel niets kan vertellen over de persoon die zij beweert te vrezen. De adjunct-commissaris licht dit in de bestreden beslissing als volgt toe:

“Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op 16 november 2021 op het CGVS verklaart u wat uw vrees bij terugkeer betreft dat u enkel de vader van P. (...) vreest. U zegt zo terugkeer te vrezen vanwege: “Ik ben nog steeds bang, want ik weet niet wat er in de vader van P. (...) omgaat en wat hij van mij denkt.” (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.16). Wanneer de protection officer doorvraagt en vraagt of u nog een andere vrees heeft, of nog andere mensen vreest, antwoordt u ontkennend en zegt u dat het “enkel en alleen” de vader van P. (...) is die u vreest en dat u vreest wat hij gezegd heeft (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.16). Ook op DVZ verklaarde u dat uw probleem “enkel de vader van P. (...) is en verder niets” (Vragenlijst CGVS dd. 20.02.2020, vraag 8).

Op het einde van het eerste interview bevestigt u nogmaals dat het enkel wat u die dag heeft verteld, te weten de vervolging door de vader van P. (...), is en dat er niets of niemand anders is dat u vreest (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.30). De vader van P. (...) zou u bedreigd hebben en gezegd u te zullen doden. Ook zei hij dat hij u in de gaten zou houden (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 06.11.2021, p.22, p.27). Bovendien zou er kort nadat de vader van P. (...) erachter was gekomen dat jullie een relatie hadden, een incident zijn geweest op het platteland van Damba met familieleden van P. (...). Deze familieleden zouden koud water over u hebben gegooid en daarna zouden zij zijn weggerend (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.28, p.31). Dit alles zou zijn gebeurd eind 2018, oftewel in de periode nadat u terug gekeerd was naar Damba en u de relatie met P. (...) had hervat als ook ná het jaar dat u in de wijk Mabor in Luanda had doorgebracht (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.9, p.21, p.27, p.31). Ook op DVZ plaatste u het begin van uw problemen op het moment wanneer de vader van P. (...) ontdekte dat u een relatie met zijn dochter had. Dit gebeurde volgens u “tegen het einde van 2018” (Vragenlijst CGVS dd. 20.02.2020, vraag 5).

Tijdens het tweede onderhoud op 17 februari 2022 laat u het na de bedreigingen die zouden zijn geuit door de vader van P. (...) te vermelden. Pas wanneer de protection officer u op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud eraan herinnert dat u reeds had verteld over de vervolging door de vader van P. (...), noemt u de vader van P. (...). U noemt hem evenwel dan niet meer als uw agressor. U weet dan merkwaardig genoeg zelfs niet eens meer of de vader van P. (...) familieleden naar u toegestuurd had en u noemt de doodsb bedreigingen zelfs geheel niet (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.27). U zegt dat de vader van P. (...) enkel “niet van u hield” en u wist dit doordat hij u telkens wegstuurde wanneer hij u samen met zijn dochter P. (...) zag (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.27). U kan zich tijdens het tweede persoonlijk onderhoud eveneens niet eens meer herinneren wanneer de laatste keer was dat u contact met de vader van P. (...) had (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.28).

Ook het specifieke incident, dat u verteld had tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat u door familieleden van P. (...) water over u heen gegooid had gekregen, kan u zich niet herinneren. De protection officer diende u maar liefst 7 keer te vragen naar iets wat u amper 3 maanden daarvoor zélf had aangehaald als een vervolgingsfeit. Na de eerste keer antwoordt u “Ze hebben geen water gegooid. Ik begrijp het niet zo goed wat u mij nu vraagt.”. De protection officer herhaalt vervolgens wat u 3 maanden eerder had verteld en vraagt u of u er meer over kan vertellen. U antwoordt: “Nee, dat is niet gebeurd, ik heb geen water over mij heen gekregen. Dat ging over mijn moeder.”. De protection officer vraagt u dan of het incident waarbij u water over u heen gegooid kreeg dan nooit met u gebeurd is, waarop u eerst geen antwoord geeft. De protection officer insisteert, herhaalt haar vraag en dan ontwijkt u de vraag door te antwoorden: “Daar komt niet zo snel water uit de kraan, je moet daar water gaan halen uit de put met een emmer.”. De protection officer insisteert dan vervolgens opnieuw en vraagt u met klem te antwoorden, waarna u opeens dan toch water over u heen gegooid heeft gekregen, maar zonder meer details te geven spreekt u dan opeens over andere, nog niet eerder genoemde incidenten (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.24). Niet veel later ontkent u opeens weer dat er water op u gegooid zou zijn (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.25).

Wél noemt u dan opeens dat u “verschillende keren” zou zijn aangevallen door mensen uit de wijk waar u woonde. Bij één van die aanvallen zouden ze u geduwd hebben, waardoor u ongelukkig ten val kwam en medische verzorging nodig had. Het was dankzij de tussenkomst van de politie dat u tot bij de medische post bent geraakt en het was telkens ook door de politie die in de wijk rondliep dat mensen stopten met u lastig te vallen (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.26, p.27). Deze pesterijen zouden hebben plaatsgevonden vanaf het moment dat het in de wijk bekend was dat u een relatie had

met P. (...). U was destijds nog "een jong meisje", maar u kan er geen jaartal op plakken (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.25). U had echter reeds tijdens het eerste persoonlijk onderhoud verklaard dat uw problemen waren begonnen vanaf het moment dat de vader van P. (...) wist van uw relatie met zijn dochter (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.31) en die ontdekking werd door uzelf eind 2018 geplaast (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.27). Het CGVS onderschrijft hier dat u in België verklaart in 1983 te zijn geboren, iets wat door de Commissaris-generaal niet in twijfel wordt getrokken, maar wat betekent dat u in 2018 reeds 35 jaar oud en geen jong meisje meer was.

Uw verklaringen over de vervolging door medebewoners van uw wijk in Damba zijn bovendien ongeloofwaardig, daar u aan het begin van de twee onderhouden reeds had verteld over de wijze hoe u zich voorzag in uw dagelijks levensonderhoud terwijl u in Damba woonde. U verkocht zelfgemaakte kledij op het plein in de wijk en soms verkocht u deze zelfs van deur tot deur. U deed uw werk erg graag (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.13). Toen u in 2018 van Luanda terugkeerde naar Damba en u er gedurende de maanden voor uw vertrek uit Angola verbleef, verkocht u naar eigen zeggen groentes op het plein. U oogstte deze groentes met toestemming van uw familie op de velden die aan uw familie toebehooren (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.9-10).

Het is dan ook des te meer bevreemdend dat u zélf nergens vermelding maakt van pesterijen of uitsluiting door de mensen in uw omgeving. U doet dit pas wanneer de protection officer u later tijdens het tweede persoonlijk onderhoud specifiek vraagt de beleving van uw seksuele oriëntatie (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.12 en volgende). Het lijkt er bijgevolg sterk op dat u uw antwoorden lijkt aan te passen aan de u gestelde vragen.

U ondermijnt derhalve met uw eigen ontkennende en tegenstrijdige verklaringen het gehele vervolgingsfeit door de vader van P. (...). Dit is, zoals supra reeds gezegd, zeer opmerkelijk gezien de bedreigingen van en de vervolging door de vader van P. (...) de belangrijkste reden is dat G. (...) u gezegd zou hebben dat het beter is dat u het land zou verlaten (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.22).

(...)

Bovendien wat uw agressor en tevens degene door wie u uw thuisland diende te verlaten betreft, weet u evenmin bitter weinig te vertellen. Dit is temeer opmerkelijk, omdat hij eveneens de vader is van degene met wie u 20 jaar lang een relatie had en wie u dus logischerwijs ook al sinds uw jonge tienerjaren kent. Bovendien had de vader van P. (...) gedreigd u te vermoorden, (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.22). U weet zo enkel dat hij de vader van P. (...) is, dat hij M. L. (...) heet en dat hij een 'chief van de regio' is in Damba, als ook dat hij veel mensen kent bij de politie en in de regio (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.28, p.31, p.33). Ook zou hij een soort gouverneur zijn, maar dan toch niet. Hij zou wel veel macht hebben bij de gemeente en bij uw vertrek uit Damba in april 2019, zou hij nog altijd deze functie bekleden. Wat hij precies zou doen, weet u niet te vertellen (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.33). Op DVZ had u echter reeds verklaard dat de vader van P. (...) de burgemeester van Damba was... (Vragenlijst CGVS dd. 20.02.2020, vraag 5)."

Verzoekster toont het tegendeel niet aan. In het middel beperkt zij zich immers tot de loutere negatie van wat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, zonder met concrete elementen te verduidelijken waarom zij meent dat de vaststellingen van de adjunct-commissaris feitelijk onjuist of onredelijk zijn. Met een dergelijke summiere uiteenzetting doet verzoekster niets meer dan te kennen geven dat zij het niet eens is met de interpretatie van de adjunct-commissaris van de door haar afgelegde verklaringen, zonder evenwel de onjuistheid van de motieven aan te tonen.

Voorts kan worden opgemerkt dat verzoekster de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

"Uw algemene geloofwaardigheid wordt vervolgens verder ondermijnd door uw vreemde en tegenstrijdige verklaringen omtrent uw paspoort en identiteitsdocumenten.

Zo verklaarde u op 04 september 2019 aanvankelijk bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming dat u uw originele Angolese identiteitsdocument in uw thuisland zou hebben achtergelaten (Zie ook het document 'Registratie verzoek om internationale bescherming', blauwe map, administratief dossier). Op 20.02.2020 verklaart u opeens op DVZ dat u uw originele identiteitskaart onderweg naar België heeft verloren (Vragenlijst DVZ dd. 20.02.2020, vraag 24).

Vervolgens verklaart u op 16 november 2021 echter dat u enkel en alleen met uw Angolese identiteitskaart de grens kon oversteken (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.6) en dat u deze identiteitskaart zou zijn kwijtgeraakt bij aankomst in Europa, wat impliceert dat u het document in België bent kwijtgeraakt aangezien u óók beweert met een rechtstreekse vlucht naar België te zijn gereisd (Vragenlijst DVZ 20.02.2020, vraag 32). Ook beweert u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat u nooit een Angolees paspoort heeft gehad (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 16.11.2021, p.5), iets wat u ook heeft verklaard op DVZ (Vragenlijst DVZ 20.02.2020, vraag 24). Tijdens het tweede

persoonlijk onderhoud verzwakt u uw ontkenning van geen paspoort te hebben gehad, door te zeggen dat u uw paspoort niet in eigen handen heeft gehad (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.4-5). Het zou 'G. (...)' zijn geweest die een paspoort voor u zou hebben bijgehouden (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.5) als ook een visum voor u zou hebben geregeld, maar u weet niet waarom 'G. (...)' deze documenten niet aan u gaf (Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.5).

U maakte deze aanpassingen in uw verklaringen over uw identiteitsdocumenten tijdens het tweede persoonlijk onderhoud en pas nadat u door de protection officer tijdens het eerste persoonlijk onderhoud geconfronteerd werd met de informatie dat u wel degelijk over een nog altijd geldig paspoort zou moeten beschikken. U verklaarde echter ook dat 'G. (...)' het paspoort voor u regelde terwijl u in april 2019 in Viane verbleef, de maand vóór uw vlucht uit Angola. Het paspoort waarmee u op 28 maart 2019 een Schengenvisum bij de Portugese ambassade in Luanda aanvraag is echter reeds uitgegeven op 27 december 2016 (Overzicht visumaanvraag Portugese ambassade, blauwe map, administratief dossier). Dat is bijna twee jaar vóór de door u beweerde problemen met de vader van P. (...) startten. Toen u met deze vaststelling door de protection officer geconfronteerd werd, zweeg u slechts.

Dat u aanvankelijk stelt geen paspoort te hebben gehad en dan vervolgens pas na confrontatie tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaart u dat er wel één heeft gehad, doch deze nooit in handen heeft gehad, is ongerijmd en doet vermoeden dat u een verklaring heeft verzonnen om uw paspoort niet te moeten tonen aan de Belgische asielinstanties (DVZ en CGVS) omdat hierin mogelijks informatie (inreis- en uitreisstempels; aangebrachte visa; etc.) staat die niet meteen in overeenstemming te brengen is met uw verklaringen. Het feit dat uw paspoort reeds in 2016 werd uitgegeven én dit nog voordat uw beweerde problemen er waren, onderschrijft dit vermoeden des te meer.

Op elke verzoeker rust immers de verplichting om van bij aanvang van de asielprocedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw achtergrond, de landen en plaatsen van eerder verblijf, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van beide persoonlijk onderhouds uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS dd. 16.11.2021, p.3 en p.32 en Notities van het persoonlijk onderhoud dd. 17.02.2022, p.3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Deze constatering ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid eens te meer."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekster volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat verzoekster de door haar voorgehouden seksuele oriëntatie en bijgevolg ook de daaruit voortvloeiende problemen in – en vrees ten aanzien van – haar land van herkomst niet aannemelijk heeft gemaakt.

Waar verzoekster nog betoogt dat zij de bescherming van haar eigen land/overheid niet kan invoeren en dat zij zich niet kan wenden tot de politie en de lokale autoriteiten, wijst de Raad er op dat vermits geen geloof kan worden gehecht aan de door haar voorgehouden gevaarzaamheid en daaruit voortvloeiende problemen, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in haar land van herkomst irrelevant is.

Gelet op de hoger uiteengezette motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, is er geen reden om het vluchtrelaas te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekster geen elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij een dergelijk risico loopt in Angola.

2.3.3.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar seksuele oriëntatie en de daaruit voortvloeiende problemen niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Angola zou hebben gekend.

2.3.3.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat uit niets blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.3.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens twee interviews kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.8. Waar verzoekster vraagt om minstens de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN